

addentes, abnegant insuper dilationem, pro qua, & repositione obtinenda, oppressi ad charitativum hoc violentiae auxilium (necessitate impellente) confugiunt, ubi per supremos Senatores, actis & processu viis, informatos de manifesta vi adesse, reponendam justissime declarant. Enim vero ab hoc tertio, cui executoriales non obsunt, interposita appellatio, & justa, & legitima est, utrumque effectum operans, tanquam ab excessu interjecta, cum clare hoc casu excedat executor, text. est in cap. P. & G. de off. delegat. ibi cura hujusmodi delegata iusdictio ad alias personas nequeat prorogari, &c. text. in cap. cum olim Ab. eodem tit. ibi, nequaquam ad dictos judices cognitio pertinebat, cum in scripto nulla de illis mentio habetur, nec ad ipsos potuerit iurisdictio prorogari, cum procurator ad illa solummodo intelligatur constitutus, quae in commissionis literis inveniuntur expressa: & de jure Regio facit text. in l. 20. c. 4. p. 3. ibi. mas de zimos, que portal carta como esta no pue de juzgar aquel à quien fuese enviada mas hombres, ni mas cosas de quanto dixere, &c. & l. 47. tit. 18. eadem p. 3. facit text. l. quicunque C. de executorib. & exact. ibi, hoc tamē potestatis arripiat, quod mandatum curae sua specialiter approbet, &c. facit illud Christi Domini, Ioan. 19. cap. Non haberes potestatem adversum me ullam, nisi tibi datum esset desuper, &c.

³ Quia sententia cum stricti juris sit (ut inferius diximus) non extenditur de persona ad personam; scilicet, de expressis in ea, ad non expressis; eleganter Menoch. consil. 110. à num. 10. Roman. cons. 403. à num. 4. Alexand. consil. 208. lib. n. 4. Roland. à Val. 1. consil. 34. num. 76. lib. 4. Cardinal. Tusch. præsticar. concl. tom. 5. litera S conclus. 126. num. 93; quod hic sit excessus, quem diximus, de persona ad personam, post utrobius Doctores tenent, Vantius de nulli. sentent. ex defectu juris ord. &c. sub num. 93. latius prosequitur post alios per eum citatos Aviles in cap. 1. præst. gloss. &c. à n. 30. seqq. Castellus à Bobadill. in polit. lib. 1. cap. 21. num. 64. probantes insuper nullum esse, quidquid ita executor fecerit, quos nos latius hoc l. b. 3. cap. 3. à num. 10. & per totum, & capitib. sequentibus; & quod eo casu appellatio legitima sit suspensiva, non ager probatione, cum valida sit consequentia, adest in executeore, seu alio etiam delegato excessus, ergo libet appellare, ex his quæ exactissime à nobis dicta sunt, & congesta in dict. cap. 3. à num. 15. & capitibus etiam omib. sequentibus, quæ regula, & ex ea deductum argumentum, adeo constans est, & perpetuum, ut nullam unquam ei quod meminerim (si mens mea me non fallit) falleniam, ac limitationem potuerim reponere.

⁴ Et in specie quod ab hoc executorialium executoris excessu (de persona ab personam) appellatio emissa ut legitimæ, & tanquam suspensivæ, sit omnino deferenda, probant expresse Alexand. consil. 62. num. 6. vers. nec in dicta pronuntiat lib. 2. per quem referens etiam sequitur, idem affirmit Cardin. Tusch. præst. concl. tom. 1. litera A. conclus. 4010. num. 5. videndum à num. 2. dicentes, quod licet ab executeore non appellatur, quando rationabilis justaque causa specialiter exprimitur, admittenda erit utique appellatio, causam legitimam dicentes inter alios, quando executor excedit de persona ad personam; idem etiam probat Rebuff. in tract. de sent. execution. art. 7. gloss. 12. n. 2. vers. potest. tamen, & gloss. 12. n. 9. f. 173. & f. 1380, dicens, quod si quis compareat coram executeore se contra executionem opponens, quia eum sententia, & executoriales non tangunt, allegans legitimam aliquam exceptionem, si executor illam oppositionem non admittat, tunc pars comparens poterit legitimè appellare, quia limites commissionis in hoc excedit executor, Rebuffum referens sequitur Sigismund. Scacia in tract. de app.

Quod quidem procedit, etiam si contra condemnationem latae essent tres sententiae conformes, quia tertius legitimè comparens allegando, sibi non prejudicaret, impedit earum executionem ratione sui juris, & interesse praeservati, tenet Rota decis. 13. alias 441. nota utrum lata, de sententia & re jud. in antiqu. Felin. in d. c. veniens el. 2. n. 17. not. 3. de testibus & in c. cum super 17. column. penult. n. 18. vers. item nota de sentent. & re jud. Vantius in tract. de null. tit. quis poss. dec. de null. n. 19. vers. quinimo f. 376. Gabriel cons. 28. quando n. 42. l. 2. de communis opinione testatur Covar. in tract. quest. cap. 15. num. 9. vers. hinc apertissime. Rota Romana dec. 320. fui. sub. n. 1. p. 1. divers. quia contrarium non citatum exequi sententia non potest. Dueñas regula

quest. 17. l. 10. sub n. 34. ad medium, quibus recte convenit quod animadvertis Angel. in l. si cum except. s. hac autem actio, ff. de eo quod merus causa.

Et probant etiam hanc conclusionem Cæsar Contar. in repet. l. unica. C. si de momen. poss. q. 2. 4. tertius appell. sub num. 1. & sub n. 5. vers. quibus tamen, & n. 6. ubi latè disputat, resolut etiam Achil. Personal. in tract. de adipis. poss. sub n. 340. vers. bene autem, & vers. vel & quoque tom. 3. part. 2. fol. 269. dicentes, quod in tantum tertius impedit executionem sententiae, qua comprehensus non est, quod si executor, non obstante sua oppositione legitimè interposita, pronuntiet, executionem nihilominus faciendam esse; posse tertium legitimè appellare ab hac rejectione, & non admissione, seu executione, quod bene procedat appellatio, quia hic adest excessus, probat Scacia de appellat. q. 17. lim. 6. membr. 4. n. 55.

Pro quibus facit inevitabile fundamentum, nam tertius non potest comparere, nec impedire executionem, nisi opponens legitimam exceptionem simul, scilicet; ex aliqua ratione sibi non prajudicare sententiam, ut in discursu hujus capituli apparebit, sed quando executor non admittit legitimam exceptionem, ab eodem etiam nominatim condemnato oppositam, evidenter excedit, & licet à non admissione appellare (ut cap. præced. dixi) ergo multo fortius in oppositionis, rejectione tertii, quia concurrunt duæ cause; rejecta exceptio legitima, & executio facta contra non comprehendens in executorialibus. Imol. in l. ab executione, Cod. quorum appell. non recip. Lancel. de attent. 2. p. cap. 1. limit. 53. n. 21. Capitius dec. c. in causa Domini Comitis n. 17. vers. sed quoad casum nostrum, docentes; applicationi esse deferendum, quando sententia lata contra unum vult / xequi, executoria leque decernuntur contra alium, quia tunc adest excessus, & justum gravamen.

Hinc etiam est, quod delegatus cognoscendo de expresso in commissione sua, velet citare non expressum, licita erit appellatio ab hoc citato non citando, tenet Scacia in tract. de appell. quest. 17. lim. 47. n. 24. fol. 476. Greg. Tholos. in tract. de appell. l. 1. c. 21. sub n. 2. vers. quis vocetur. f. 86. facit quod Guido Papæ in eodem tract. de appell. q. 49. l. 5. fol. 59. faciunt pro eis superioris allegata.

Et super quod tertii comparentis appellatio impedit, & suspendat executionem sententiae latae contra condemnatum; tenet Anton. de But. in cap. veniens 38. num. 10. vers. oppono quod non impedit. & Francisc. de Aret. colum. 3. n. 16. de test. Abb. in c. cum super 17. num. 5. in si de sententia & re jud. Rebuff. in tr. de litter. oblig. art. 1. gl. 16. n. 11. t. 1. f. 78. Covar. in tract. qn. cap. 16. in fin. prin. & sub n. 1. Menoch. de adipis. poss. rem. 4. q. 10. n. 847. Cæsar. Contar. in repet. l. unica. C. si de momen. poss. lim. 23. n. 17. Lancel. Robertus de atten. 2. p. c. ampliat. 14. n. 2. qui n. 4. & 5. dicit, ut appellatio tertii impedit executionem, quia operatur eff. etiam suspensivum, & probari videtur in cap. super co. de off. & potest. judicis delegati.

Quod quidem procedit, etiam si contra condemnationem latae essent tres sententiae conformes, quia tertius legitimè comparens allegando, sibi non prejudicaret, impedit earum executionem ratione sui juris, & interesse praeservati, tenet Rota decis. 13. alias 441. nota utrum lata, de sententia & re jud. in antiqu. Felin. in d. c. veniens el. 2. n. 17. not. 3. de testibus & in c. cum super 17. column. penult. n. 18. vers. item nota de sentent. & re jud. Vantius in tract. de null. tit. quis poss. dec. de null. n. 19. vers. quinimo f. 376. Gabriel cons. 28. quando n. 42. l. 2. de communis opinione testatur Covar. in tract. quest. cap. 15. num. 9. vers. hinc apertissime. Rota Romana dec. 320. fui. sub. n. 1. p. 1. divers. quia contrarium non citatum exequi sententia non potest. Dueñas regula

Pars I V.

reg. 277. limit. 4. Asin. praxi § 31. lim. 5. Craveta consil. 592. num. 128. Cartar. decis. 55. n. 8. Costa de rei ingr. dist. 95. n. 11. Rota Genuens. decis. 111. n. 1. Tiraquell. tract. res inter alios acta. Masul. ad Capic. dec. 20. n. 5. Rota consil. 37. n. 4. Rolan. consil. 5. per tot. volum. 2. Covar. præf. cap. 16. n. 4. Marecot. lib. 2. resol. 121. n. 2. & 5. Caval. dec. 5. n. 7. p. 1. Menoch. de adipis. remed. 5. n. 142. Vivi. decis. 237. n. 2. & 3. Gaill. lib. 1. obs. 118. n. 1. Trentacinq. var. ref. 1. 3. de empt. & vend. resol. 10. sub n. 12. Monald. consil. 49. Handed. consil. 20. vol. 1. Marius Giuba latè dec. 93. num. 3. ubi quo respectu tertii non citati sententia est nulla, & ideo debet audiari ante executionem, sive actum fuerit actione reali, sive personali, post Bar. Cævallos. comm. cont. comm. q. 8. o. n. 24. Ruginel. in tract. de appell. §. 2. c. 1. n. 49. loquendo in tertio, non citato, qui voluit comparere se opponens in processu, ut postmodum in executionem comparens, quia res judicata sibi non prajudicat, ut impedit executionem; vide infra n. 361. & docent Roma. consil. 69. viso questionis themate in fin. Alex. consil. 15. viso & considerato tom. 5. lib. 6. Boëtius decis. 76. breviter n. 1. dicens, si comparens docet de jure & interesse suo suâ legitia excepione in continent, sequitur Scacia de appell. quest. 17. lim. 6. memb. 4. num. 51. fol. 352.

¹⁷ Isti autem tertii oppositores executorialium executionibus multis de causis, ac rationibus comparent; docentes sibi non prajudicare sententias; aut quia à principio in causa (cum principaliter & de per se necessaria) tangit nos fuerint citati. Siquidem ad eum actum, ex quo quis ladi potest, si non vocetur, nullum illi prajudicium asserti res judicata, text. est in l. de uno quoque ff. de re judic. l. nam ita Div. ff. de adoptionibus, l. 2. & l. fin. C. si per vim, vel alio modo c. later. quarum, de majora & obedien. c. cum ex literis de in integ. rest.

¹⁸ Clem. pañoralis, de re jud. Hinc est, ut res inter alios acta alii non prajudicent, nec res judicata obstat, text. in l. fin. ff. de re jud. l. ff. de except. rei jud. l. 2. §. isdem. ff. de accus. Modestinus ff. de exception. l. 2. C. de fide instrum. rationem reddit Bal. in d. l. 2. per text. ibi n. 3. C. de fide instrum. & in l. ingenuum, ff. de statu hom. quoniam si is non fuit vocatus, non erat judicio subiectus, nec tanquam pars nec tanquam adhaerens, vel instruens causam, & ideo non videtur ratificare causam, quoniam vigor pronunciationis nascitur ex judicio, in quo erat inclusus; sequitur Rebuff. in tract. res inter alios acta n. 4. ubi ex Alexand. & Abb. aliam reddit, ut gesta ad suos autores restringantur.

¹⁹ Hinc est, ut ubi duo, aut plures ex eadem causa proportionib. juris habent, sententia adversus unum lata ceteris non prajudicat, veluti in duobus coheredibus, & in duobus collegatariis, l. sepe ff. de re jud. text. in l. 1. & in l. fin. cum uno, ff. de except. rei jud. l. 2. C. de fide instr. l. cum duob. de in officioso testam. notarunt Bal. in l. 2. C. quibus res judic. non nocet. Abb. in c. quamvis, col. 6. de re jud. Alexand. in d. l. sepe n. 15. & clariss. n. 26. & 58. Sigism. Gofred. consil. 10. n. 4. Octavia. in dec. Pedevian. dec. 157. n. 16. & 17. Tiraq. de nobilitate c. 37. n. 7. & idem multo fortius, si duo haberent percepto futuro ff. ad Treb. l. 1. & 2. C. quibus res jud. non nocet, l. nam poœta. §. fin. de jure j. cum aliis ab eisdem citatis. Giuba decis. 93. n. 3. ad fin. & per l. a. D. Pio. §. super rebus, & gloss. verb. controverbie, ff. de re jud. tenet Aloys. Ricc. in collect. dec. 1257. 4. p. dicens, quod execu. eti. trium conformiam impeditur, si tertius de cuius interesse agitur, ratione sua possessionis, non fuerit citatus super re, per sententiam alteri adjudicata, tenet Rota dec. 13. de re jud. in antiqu. & fuisse tantum in una Burg. de E. in. 16. Novemb. 1588.

²⁰ coram Orano, testatur Ricc. ibi, ubi etiam, quod tertius possit in una Burg. de E. in. 16. Novemb. 1588. solius possessionis ratione, poterit imp. dire executionem sententia lata super re, alteri adjudicata, secus autem quando ipse tertius rem non possidet, quia tunc nec est legitimus contradictor, nec executio. eti. tri. conformiam impedit, Bihgn. decis. 4. de jud. & fuisse dictum in una Bono. possessionis 10. Novemb. 1396. coram Corduba testatur Ricc. ubi proxime d. coll. est. 1557. à prin. ubi per totam tractat de limitationibus, & magis nos in specie dicimus inferius. Et huic tertio possessioni sufficit suam possessionem probare ad impediendam executionem, non tamen tenetur titulo justificare, ut post alios

²¹ Salgado de Protec. Reg. in repet. l. 1. 2. 3. 4. cum aliis seqq. Azeved. in l. fin. tit. 11. lib. 4. recop. Gondiz. de Paz. in praxi 4. part. §. tom. cap. 2. n. 49. Parla. lib. rerum quotid. cap. fin. 4. part. §. 5. n. 1. & 2. Felicianus de censib. lib. 3. c. 4. n. 6. qui declarant, sive jus executivum proveniat ab actione reali, & hypothecaria, sive ab actione personali, per text. in l. deb. C. si adversus creditorem per script. oppona. ubi B. & ex l. 1. §. si heres percepto futuro ff. ad Treb. l. 1. & 2. C. quibus res jud. non nocet, l. nam poœta. §. fin. de jure j. cum aliis ab eisdem citatis. Giuba decis. 93. n. 3. ad fin. & per l. a. D. Pio. §. super rebus, & gloss. verb. controverbie, ff. de re jud. tenet Aloys. Ricc. in collect. dec. 1257. 4. p. dicens, quod execu. eti. trium conformiam impeditur, si tertius de cuius interesse agitur, ratione sua possessionis, non fuerit citatus super re, per sententiam alteri adjudicata, tenet Rota dec. 13. de re jud. in antiqu. & fuisse tantum in una Burg. de E. in. 16. Novemb. 1588.

²² coram Orano, testatur Ricc. ibi, ubi etiam, quod tertius possit in una Burg. de E. in. 16. Novemb. 1588. solius possessionis ratione, poterit imp. dire executionem sententia lata super re, alteri adjudicata, secus autem quando ipse tertius rem non possidet, quia tunc nec est legitimus contradictor, nec executio. eti. tri. conformiam impedit, Bihgn. decis. 4. de jud. & fuisse dictum in una Bono. possessionis 10. Novemb. 1396. coram Corduba testatur Ricc. ubi proxime d. coll. est. 1557. à prin. ubi per totam tractat de limitationibus, & magis nos in specie dicimus inferius. Et huic tertio possessioni sufficit suam possessionem probare ad impediendam executionem, non tamen tenetur titulo justificare, ut post alios

institut. de actio. n. 27. latè Otalora tract. de nobil. l. p. 5. p. princ. cap. 8. n. 1. cum seqq. fol. 207. Covar. in tract. quæst. cap. 13. n. 5. & facit l. 19. tit. 22. part. 3. Tiraquel. in tract. res inter alios acta. lim. 18. Joan. Faber. in d. s. prejudiciales, n. 41. Petrus Surd. decis. 289. num. 12. Mieres tract. de majora. 2. part. 9. 4. illatione 1. n. 31. in 28 noviori impressione, qui ex hoc n. 32. infert ad communem, dicens, quod quando duo fratres litigant super nobilitate, & unus prouniuntiatur plebeius, hac sententia alteri fratri non nocet, nec contra; pro quo citat l. ad probationem C. de probationi. & de hoc vide eriam latè, & optimè prosequentem Tiraq. in tract. de nobil. c. 57. n. 7. qui post multos allegat ad id. l. cum dubius C. de in officioso testam. juncta l. Papinian. si ex causa ff. eodem, ad hoc, quod ubi sententia facit jus quoad alios, non nocet tamen habent j. æquè principale, & an proposit sententia ceteris fratribus ex eodem patre, vide eundem ibi n. 41. post alios, & quod quando fratres duo litigant super nobilitate, & unus prouniuntiatur plebeius, hac sententia alteri fratti non nocet, nec pretendat j. æquè principale, nec è converso, post alios probat Mieres de majora. 2. p. 30. q. 4. illatione 2. n. 10. & dicit communem proxim fundandam in l. ad probationem, Cod. de probat. quām dicit egregiam, & ad propositum à nemine ponebat, quemadmodum sententia lata contra plures, quæ valet contra presentes, & legitimè citatos, contra absentes autem, nec legitimè vocatos, nulla est, prout ita obtinuisse in Rota dicit Mandos. ad Lapum allegatio 80. in verb. lib. 6. in causa Romana bonorum de Zambellariis coram Ordinario, Gratian. in discep. tation. forens. c. 162. n. 12. tom. 1.

Hinc etiam est, ut tertio possessori rei non citato, ad cuius restitutionem alius condemnatus est, res judicata non nocet, sed potest opponens sua exceptione & possessione jus docere, & executorialum executionem impedit, ipsa siquidem adversus illum, locum habere nullo modo potest. Rebuff. in comment. ad leges Gallic. tit. 2. de liter. oblig. art. 2. gloss. 1. n. 63. & 64. Neguzan. re pignor. 1. memb. part. 8. n. 10. & 11. Pet. Duennas in reg. 279. n. 2. & 3. cum seqq. Marant. de ordine judic. 6. part. actu 3. princ. n. 32. & 33. Roderic. Xuarez in repet. l. post rem. in declaratione l. reg. lim. n. 2. & 4. cum aliis seqq. Azeved. in l. fin. tit. 11. lib. 4. recop. Gondiz. de Paz. in praxi 4. part. §. tom. cap. 2. n. 49. Parla. lib. rerum quotid. cap. fin. 4. part. §. 5. n. 1. & 2. Felicianus de censib. lib. 3. c. 4. n. 6. qui declarant, sive jus executivum proveniat ab actione reali, & hypothecaria, sive ab actione personali, per text. in l. deb. C. si adversus creditorem per script. oppona. ubi B. & ex l. 1. §. si heres percepto futuro ff. ad Treb. l. 1. & 2. C. quibus res jud. non nocet, l. nam poœta. §. fin. de jure j. cum aliis ab eisdem citatis. Giuba decis. 93. n. 3. ad fin. & per l. a. D. Pio. §. super rebus, & gloss. verb. controverbie, ff. de re jud. tenet

latius comprobat Giuris decis. 93. n. 3. & 4. Socin. consil. 138. col. 7. Gozad. consil. 103. col. 3. Roland. consil. 5. n. 15. l. 2. Personalis, de adipiscend. n. 340. Vincen. Caroc. in tract. de except. exceptione 69. n. 30. & post alios diximus infra n. 87. & vide n. 81.

Quod quidem eleganter pertinet ut edito in judicio instrumento emptionis & vinditionis, donationis, aut promissionis, puta alicuius fundi, vel speciei certae, si iudex mandaverit statim tradiri possessionem ipsius, vel in eam mitti aeterno cum clausula (salvo jure melioris possessionis) quod quidem hoc casu recte facere potest virtute clausularum garantiarum, ipso tamquam venditore seu promisso possidente eandem rem etiam ipso non citato, juxta ea que nota Paris. de Puteo de syndic. §. 1. n. 56. Iff. in l. ne quidquam, §. 2. decretum num. 7. f. de officio proconsul. Bal. in l. fin. c. 1. de edit. D. Adr. Bar. & ceteri in l. à D. Pio, §. 1. in tract. ff. de re jud. & faciunt quae nos latius diximus supra cap. a n. 23. vers. & ex his eleganter inferri, &c. ubi multa in propositum concessimus, post alios, & de effectibus hujus clausulae justificativa (salvo, &c.) latissime post plures Pelas à Mieres. de majorat. 3. p. 2. 16. n. 10. fol. 74. mi noveri impressione, nos obiter 2. part. cap. 25. n. 43.

Tamen alio extraneo, seu tertio non nominato, nec obligato in dicto instrumento possidente, possessio ita finit cause cognitione data, nulla erit, sed debet comparens audiri, & missionem sea executionem impetrare. Bal. in l. ob maritorum C. ne uxor pro marito ad fin. & in l. observare & perfici ci. q. 24. ff. de officio, proconsul. Iff. in l. fin. in prim. n. 1. B. de jure deliberan. Parl. d. in l. verum quod. c. 10. a priu faciunt l. meminerim. C. inde vi. & B. post gl. in l. iuste possidit ff. de acquir. poss. Iff. in l. jubere caere. n. 5. ff. de jurisdict. omnium iu. faciunt expresse in terminis ea omnia quae hoc capite diximus in 5. consil. per totam, que omnino hic applicat Mieres d. num. 49. advertit insuper Parlador. ubi proxime, ut iudex superior, ad quem per appellacionem aut querelam ierit iste tertius possessor spoliatus; iustitiae non agit si possessorum vel summatum de sua possessione docentem, etiam observatione non citato, statim in possessionem restituere, secundum Bal. in l. tale pastum, i. qui provocavit. quæst. 10. ff. de pati. Panormit. in cap. quia clerici. n. 4. de jure patr. Paris. de syndicatu, §. de captura cap. 3. & latius Hippolyt. consil. 36. num. 12. & singulare 195. quia de facto sunt, de facto, & fine causa cognitione rescindere ius, l. minor ff. de evititionibus.

Hinc etiam fluit, ut tertius non citatus possit appellare à sententia, seu decreto de immittendo herede in possessionem bonorum, en l. fin. & ejus executionem propriece impetrare, ut probant Zuchar. in l. eadem. l. f. A. de editio D. Adr. n. 446. quem referens sequitur Menoch. tract. de adipisc. poss. rem. qu. s. 100. n. 845. vers. declaratur 2. fol. 55 & post cum Lancel. de attent. 2. part. c. 12. ampliat. 14. suo n. 3. & 4. Casl. Contar. in repet. l. unic. lim. 2. n. 1. C. si de momen. poss. fuerit. Achilles Perso. in tract. de adipiscen. poss. n. 339. vers. vel, & quoque, tom. 3. p. 2. fol. 269.

Alia etiam ratione, & legitima exceptione, potest iste tertius componeare certaine executores executoria- lium, & impetrare executionem earundem, quam contra se vult facere, nempe quia licet citatus fuisset ad causam & negotiam principale, & cum eo adiutor; tamen in sententia, cuius executoriales exequi mandatur, non fuit nominatus, nec de eo in sententia mentio sit, quæ quidem de causa legitimè impedit executionem, quæ quidem contra eum locum non habet, nec officit sententia, nam si non sic nominatus, omisso intelligitur, & sic nondum condemnatus, ac ideo non procedit executio adversus non nominatum in sententia, licet bene contra alios expressum condemnatos, & nomina-

tos in ea, quoque tenor scripture demonstrat, ita docent Bal. in consil. 149. in 3. volum. Bal. & Imol. in l. fin. ff. de iusto rup. est, & Bald. in l. si pro te in fin. G. de doris promissione. Alexand. consil. 83. viso themate supra precript. n. 1. vol. ult. l. 3. Ruin. consil. 209. n. 21. l. Bart. in l. n. 6. & facit ad fin. C. communia de legat. l. Bart. in l. 1. 8. interdum, n. 4. à quibus appellare non Alexand. in l. 8. heres in prin. ad Trebell. Gozad. consil. 28. n. 7. col. 4. in fin. ver. 1. renuntiatio. Marant. de ord. judic. 5. p. 10. n. 3. tit. de executio. senten. n. 22. Menoch. de adipisc. poss. rem. 4. n. 848. 4 fin. in praxi jud. §. 3. 1. c. 2. l. fin. tit. 2. lib. 4. recop. n. 12. Gond. de Paz. in praxi 4. p. tom. 1. cap. 1. n. 49 Kod. Xuarez in repet. l. post rem. in declaratione l. Regn. lim. 1. a. n. 1. cum seqq. Felician. de censibus, l. 4. c. 4. n. 6. Amador Rodrig. de executio. l. 4. sub n. 43. tum quia iste tertius possessor nondum litigavit, nec vietus est de sua possessione, ut ab eo possit avocari, ut etiam advertit Scacia de appell. q. 6. lim. 6. memb. 6. n. 53. ubi n. 53. dicit procedere etiam si tertius de nuda possessione opponat, & probat, etiam si non alleget justam esse, cum presumatur, quia res inter alios acta, aliis non oblit, nec noceat, aut iste tertius hoc casu comparans ad executionem condonati actione personali ad quantitatem, sententiæ tradenda est executioni in re, quam condemnatus suam esse asserit & ut talis nominavit, ut in ea subhastata satisfiat suo creditori pro quantitate debita; tertius autem comparans (cum in hac specie facilimè executio impediatur) 63 opponit de dominio suo dumtaxat, & illud probare, se offert in continenti, & statim, scilicet eandem rem, in qua sit executio suam esse; sicut dominus eius legitimus est admittendus contradicitor, text. in l. a divo Pio, §. si super rebus, ubi gl. verbo, fiat. B. & omnes Innoc. & alii in cap. veniens de testib. Ripa. l. 3. tit. 27. p. 3. docet eleganter Covar. in præc. q. 16. n. 3. vers. quar. t. casus seppissime, & in vers. decimo ex iis, &c. qui per totum numerum 4. agit, altiusque explicat hoc casu, cui incumbat onus probandi dominium oppositum à tertio sine possessione, & quid quando allegat possessionem tantum sine dominio. Quid autem quando opponit tertius de utroque dominio, scilicet, possessione, ubi quidem eleganter, ad quam te remitto libenter, & in hac specie sequitur Covar. in dicto n. 4, dicit Scacia in tractatu de appell. q. 17. limit. 6. membr. 4. n. 85. in fin. quod si sententia lata super actione personali ad quantitatem pecunia, fiat executio ejus in rebus, quas vicit asserat esse ipsius condemnati debitoris, tertiusque allegat statim docens esse dominium earum rerum, cum facilis hoc casu impediatur executio, ipsi tertio oppositori incumbit onus probandi, si autem sit ipse tertius etiam in possessione dictæ rei, vicitori obliuenti sententiam, & executionem petenti, imcombat ejus probationis onus.

Pars IV.

videtur n. 8. & seqq. l. 1. Angel. Aret. in l. sententia sub n. 7. vers. adventas tamen ff. de appellat. Aviles in c. 40. præc. in glos. verbo execut. n. 56. optimè & acutè Parl. lib. 2. rerum quotid. cap. fin. 4. p. 5. n. 1. & 2. Azeved. in l. fin. tit. 2. lib. 4. recop. n. 12. Gond. de Paz. in praxi 4. p. tom. 1. cap. 1. n. 49 Kod. Xuarez in repet. l. post rem. in declaratione l. Regn. lim. 1. a. n. 1. cum seqq. Felician. de censibus, l. 4. c. 4. n. 6. Amador Rodrig. de executio. l. 4. sub n. 43. tum quia iste tertius possessor nondum litigavit, nec vietus est de sua possessione, ut ab eo possit avocari, ut etiam advertit Scacia de appell. q. 6. lim. 6. memb. 6. n. 53. ubi n. 53. dicit procedere etiam si tertius de nuda possessione opponat, & probat, etiam si non alleget justam esse, cum presumatur, quia res inter alios acta, aliis non oblit, nec noceat, aut iste tertius hoc casu comparans ad executionem condonati actione personali ad quantitatem, sententiæ tradenda est executioni in re, quam condemnatus suam esse asserit & ut talis nominavit, ut in ea subhastata satisfiat suo creditori pro quantitate debita; tertius autem comparans (cum in hac specie facilimè executio impediatur) 63 opponit de dominio suo dumtaxat, & illud probare, se offert in continenti, & statim, scilicet eandem rem, in qua sit executio suam esse; sicut dominus eius legitimus est admittendus contradicitor, text. in l. a divo Pio, §. si super rebus, ubi gl. verbo, fiat. B. & omnes Innoc. & alii in cap. veniens de testib. Ripa. l. 3. tit. 27. p. 3. docet eleganter Covar. in præc. q. 16. n. 3. vers. quar. t. casus seppissime, & in vers. decimo ex iis, &c. qui per totum numerum 4. agit, altiusque explicat hoc casu, cui incumbat onus probandi dominium oppositum à tertio sine possessione, & quid quando allegat possessionem tantum sine dominio. Quid autem quando opponit tertius de utroque dominio, scilicet, possessione, ubi quidem eleganter, ad quam te remitto libenter, & in hac specie sequitur Covar. in dicto n. 4, dicit Scacia in tractatu de appell. q. 17. limit. 6. membr. 4. n. 85. in fin. quod si sententia lata super actione personali ad quantitatem pecunia, fiat executio ejus in rebus, quas vicit asserat esse ipsius condemnati debitoris, tertiusque allegat statim docens esse dominium earum rerum, cum facilis hoc casu impediatur executio, ipsi tertio oppositori incumbit onus probandi, si autem sit ipse tertius etiam in possessione dictæ rei, vicitori obliuenti sententiam, & executionem petenti, imcombat ejus probationis onus.

Aut igitur is tertius hujusmodi executioni sententiae pro quantitate certa contia debitorem facta, se opponens comparet coram executore, ipsam impediendi causa allegans non dominium rei, nec possessionem, sed illud jus, putat, quia dicit, se esse potiorem & anteriorē creditorem, & anteriorius, & jus hypothecam habere in illa re, supponens, non habere debitorem condemnatum sufficientia bona, ad satisfaciendos creditores, & tunc hoc casu (cum ut diximus, hac in specie facilimè impediti executionem) iste tertius admittendus est, & supersedendum in executione, quoque de jure suo cognoscatur. Innocent. in cap. veniens 3. el. 2. vers. sed contra de test. 2. n. 1. B. in leg. à D. Pio, §. si super rebus, n. 3. vers. oppono extra. ibi, si vero sit missio, ff. de re jud. Felin. in dicto cap. veniens, n. 5. sub num. 9. communem dixit Alexand. consil. 15. viso & confid. rat. colum. 2. n. 5. lib. 6. Alexand. Idem in consil. 17. requisit. lib. 1. quem refert & sequitur Felin. in cap. cum super 17. colum. penult. n. 1. 7. de sententia & re judicata. Scacia ubi prox. num. 85. exactius est videre post plures ab eo citatus per Gonzaliz. de Paz. in præc. 4. part. tit. 1. cap. 3. per tot. ubi de credito opponente se executioni facte in bonis debitoris, prætendente potentius jus ceterisq; creditoibus præferendum. Illud animadvertis, quod si prior creditor, cujus favore pro certa quantitate

Cap. VIII.

cap. cum inter de re jud. Cardin. Tusch. a. tom. 8. liter. S. consil. 126. n. 86. qui etiam ibidem n. 85. pariter ad propositum dixit, quod sententia condemnatoria lata super una re ex pluribus peccatis, & non infert cetera rum absoluto, nec condonatio, sed omisso. Idem etiam probat Menoch. consil. 110. n. 62. B. in l. 4. C. deposit. idem dicunt Imol. Ant. de Bart. & Felin. in cap. except. 54. tionem, de except. gl. in d. l. 1. C. si adversus rem. jud. Jo. Garc. de expen. & melior. cap. 6. sub num. 17. quidquid. etiam in condemnatione non est expressum, conferunt omisso, ut dicit Decius consil. 442. n. 8. & consil. 7. n. 7. Ozasc. dec. Pedem. 64. n. 2. Escobar in tract. de ratione. ciniis cap. 23. sub n. 19. & de exceptione opposita, super qua est actum, sed non condemnatum, mentio fit 55. ejus insententia, ut censeatur omisso quando cum ea compatiuit, est text. in l. quod in diem, §. si rationem ff. de compensationibus, circa qua vide etiam quæ latius diximus supra cap. 7. de except. a. n. 81. maximè cum sententiam non extendi de persona ad personam, de expressis ad non expressis, diximus, ex Rolando à Valle, Menoch. Tusch. & aliis supra ad prin.

Ils sic generaliter cognitis, ut ad species, & praticabiles casus devemus cum altius requiratur examen, ut clariss. elucescant, quæ apud Doctores satis confusa reperiuntur, in quatuor examinandas distinctas resolutiones dividam.

Et prima illa erit quando quis condemnatus est per sententiam actione personali ad certam pecunia quantitatem praestandum Petro, & quia non solvit, executio est facienda capit pignoribus scilicet in alia re debitoris condemnati, & tunc coepit executione tertius compareat, certans eam impedire, sive ratione possessionis, sive ratione proprietatis, sive alterius cuiuslibet legitimi iuri & interesse allegati.

Secunda sit resolutio, quando condemnatur possessor rei ad illam praestandum, & restituendum Titio, & in hujusmodi sententia executione comparet tertius ejus impidiendi causa, allegans ad se illam pertinere justo tit. & ratione, non tamen allegat possessionem habere, sed illam habet condemnatus, ut diximus.

Tertia sit resolutio, quando nec condemnatus, nec tertius possident, nec alius quilibet, sed res est vacans; & tertius comparet executorialium executioni, docens de jure & interesse suo, & vult illam ejus virtute impetrare.

Quarta & ultima solutio erit in hac materia, quando quis condemnatus est per sententiam ad rei restitutionem Francisco, & tertius comparet in ejus executione allegans se possidere illam, de sua possessione docens.

Oibus quidem quatuor regulis solvendis, recte cognoscet quando tertius opponens se executorialium executioni illam poterit impetrare, & ut legitimus contradicitor quiescit, non admisus per executionem, applicationem prouumpere suspensivam, secundum quæ dicta sunt a principibus ad quæ quidem resolutiones reducere poteris varias, & disperitas Doctorum doctrinas, quæ nimiam alteri confusionem parunt, & etiam doctos solent confusos reddere, & intricare.

De prima in primis investigandum erit, scilicet quando quis condemnatus est actione personali ad certam pecunia quantitatem, ita ut ejus executio sit facienda in alia re, quæm debitor condemnatus est, tunc siquidem comparet coram executore contradicere executionem, vel quia rem illam quæ ad executionem facienda capta est possidet, at tunc docendo de sua possessione in continenti, ut legitimus contradicitor executionem impedit omnino, in quo nullibi dubium est l. à D. Pio §. super rebus ff. de re jud. ubi Bart. n. 3. in fin. Rebus. in commentariis ad leges Gall. tom. 2. de litter. oblig. art. 2. glos. 1. num. 63. & 64. Petrus de Dueñas in regu. 277. a. num. 1. cum seqq. Roland à Valle consil. 5. cap.